

[Poul Møller.]

er lykkedes inden for de seks lande at overvinde den franske modstand mod, at landbrugsvarer medtages under forhandlingerne om de gensidige told- og restriktionsindrømmelser. Kennedyrundens heldige resultat vil imidlertid også have betydning for NATO-landenes indbyrdes samarbejde. Den kan dermed åbne for videre europæiske eller europæisk-atlantiske forhandlinger. Derfor er så meget håb og så megen frygt knyttet til de forhandlinger. Så vidt det kan ses, vil de politiske samarbejdsbestræbelser i EEC foreløbig blive stillet i bero på initiativ af de 5 lande, indtil Kennedyrundens resultat foreligger, og indtil man kender udfaldet af de engelske valg.

Jeg vil gerne stille den højtærede udenrigsminister det spørgsmål: vil vore forberedelser i forbindelse med Kennedyrunden finde sted efter aftale mellem de nordiske lande eller endnu videre som et samlet udspil fra EFTA-landenes side og efter overvejelse i EFTAs ministerråd? Vil vi ikke have en stærkere handelspolitisk position, hvis EFTA-landene kunne komme med et fællesprogram for Kennedyrundens forhandlinger?

Den vestlige verden kan ikke tåle i øvrigt, at problemerne stilles i bero alt for længe. Berlinmuren er stadig en erindring om, at der må vises vestligt initiativ for at stabilisere og frigøre vor verdensdel. Det vidt forskellige syn på forhandlingens betimelighed, der er i Frankrig og USA, er derfor en ulykke.

Ingen i vort land vil formentlig gå ind for, at den vestlige verden skal blive borte fra forhandlingsbordet, indtil nedgangen i den russiske økonomi og splittelsen mellem Sovjet og Kina tvinger Rusland til at søge forhandling og komme med virkelige indrømmelser. Ud fra et taktisk synspunkt er det måske forståeligt, at denne teori kan virke fristende, men den er næppe praktisk, bl. a. fordi vi slet ikke kan forvente, at Rusland skulle møde en så stor nedgang, at det tvinges til forhandling og store indrømmelser, i alt fald slet ikke når USA samtidig forsyner landet med hvede og andre varer. Amerika vil åbenbart gå de små skridts vej og vise venlighed, hvis det kan føre til en optøning af den fjendtlige atmosfære, som har været så knugende i mange

år. Moskvaaftalen var det første skridt, hvedeaftalen og den påbegyndte nedrustning, som de to superstormagter har iværksat, det næste. Hvad det tredje bliver, ved vi ikke. Det kan blive i Tysklandsspørgsmålet, hvor den forsigtige vesttyske plan må kunne give et godt udgangspunkt for forhandlinger, der ikke drejer sig om alt eller intet, men om noget, som begge parter kan være tilfredse med.

Det må være en selvfølge, at sikkerheden bevares under hele denne proces, der kan blive langvarig og ofte give en ubehagelig nervøsitet. Denne sikkerhed vil kun være til stede, hvis sammenholdet inden for den atlantiske alliance udbygges, hvis Vesteuropa stadig er garanteret af de amerikanske våben, ikke mindst de frygtelige gengældelsesvåben, og hvis der ikke spredes tvivl om, at disse vil blive anvendt over for et uretmæssigt angreb på den del af den vestlige verden, der er medlem af NATO, såfremt angriberne ikke omgående kan kastes tilbage med konventionelle våben.

Disse bemærkninger har vi gerne villet fremføre fra konservativ side i anledning af den højtærede udenrigsministers redegørelse.

Helge Larsen: Jeg vil gerne begynde med at takke den højtærede udenrigsminister for den redegørelse, vi fik i formiddags både for den almindelige internationale situation og for markedsproblemerne, det spørgsmål, som jo navnlig skulle til debat her i dag.

Hvad det første angår, har jeg kun ganske enkelte bemærkninger. Jeg er enig med den højtærede udenrigsminister i de bemærkninger, der blev gjort om problemet omkring Kina, og den realistiske vurdering, den højtærede minister her har anlagt. I spørgsmålet om afspændingen mellem vest og øst har vi jo, i tiden siden forbudet mod atomforsøgssprængninger blev undertegnet af de 3 stormagter i Moskva i juli i fjor, oplevet en periode, hvor man vel kan have lov til at sige, at afspændingstendenserne svagt har været øget. Den højtærede udenrigsminister gjorde den opfattelse gældende, at man nok skulle imødesee, at der kunne komme tilbageslag under denne afspændingsperiode, og jeg tror, at en sådan realistisk vurdering er rigtig. Jeg synes da også, det er værd at fremhæve, at man siden i sommer